

Obsah

Úvodem	7
--------------	---

I. OD FILOZOFIE K METODOLOGII HUMANITNÍCH VĚD

<i>K devadesátinám prof. Miroslava Mikuláška.....</i>	<i>13</i>
---	-----------

MIROSLAV MIKULÁŠEK

<i>Hledání „smyslu“ umění, „pravdy věku“ a „ducha světa“ hranolem humanitněvědné hermeneutiky.....</i>	<i>17</i>
--	-----------

TOMÁŠ NOVOTNÝ

<i>40 let Českého ekumenického překladu Bible.....</i>	<i>35</i>
--	-----------

DANIEL SLIVKA

<i>Hermeneutická tradícia v rannom rabínskom judaizme v Izraeli .....</i>	<i>47</i>
---	-----------

RENÁTA BELIČOVÁ

<i>Sonda do ontologickej relevancie autonómnej a heteronómnej hudby.....</i>	<i>57</i>
--	-----------

ANTONÍN DOLÁK

<i>Rozumění hodnotám, hodnoty subjektivní a objektivní.....</i>	<i>69</i>
---	-----------

EVA PARILÁKOVÁ

<i>Hodnotová premena recepčných preferencií umenia v čase koronakrízy (So zameraním na poéziu zdieľanú v digitálnom priestore).....</i>	<i>83</i>
---	-----------

KATEŘINA LOCHMANOVÁ

Leibniz a ideální prostor 101

PETER ŽIAK

Tematizácia túžby v literatúre a jej účinok na čitateľa 111

II. OD METODOLOGIE HUMANITNÍCH VĚD K INTERPRETACI

HANA ZELENÁKOVÁ

Opakovanie smútku z nespravodlivých dejín (rekonštrukcia obrazu holokaustu v románe A. Kravitz: Židovský pes) 127

JAN VOREL

Fjodor Sologub – mezi dekadencí a symbolizmem 141

HELENA ULBRECHTOVÁ

Dekonstrukce a rekonstrukce gnosticizmu v moderní literatuře Susan Taubes: Divorcing (1969) a Maria Rybakova: Anna Grom i jeje prizrak (1999) 159

MARTINA ŠTĚPÁNOVÁ

Fuga v obrazech Mikaloje Konstantina Čiurlionise 179

ZDEŇKA KALNICKÁ

Litanie filozofů Leonory Carrington 193

EVA KAPSOVÁ

Ponorení v čase. Poetologické a komunikačné kvality žánru živej fotografie (Expandované pole času v tvorbe Mira Nicza) 215

„Jestliže hermeneutiké“

„Estetika je postavená v poměru k životu,
 k životu, který je životem, k životu, který je životem,
 a tudíž zachází s věcmi do jejich živosti.
 Lidé chtějí vědět, jaký je svět, jaký je svět.“

P. Baďová

Průběh hermeneutické práce s sebou přináší současným světem zřejmou křivku, která se odvíjí kolem kvantitativně-mezinárodního symposia o umění interpretace – přítomnosti zlaté střední cesty „Jestliže hermeneutiké“ přelomu přelomového desetiletí 21. století v uměleckých a světových dějstvích. Jejich vědní variantou je osmá kvantitativně-mezinárodní konference „Klamu myšlivých duchů“, který ani v předchozích zveřejněných podáních nepřijal severské duchovní soudržnosti a nezakládá vědeckou postupnost. Její – tak nahlíženou – potřeba zviditelň v době společnosti lze akcentovat v humanistických letech 20. století A. Einstein (přelom jeho života „Jak vidím svět“). Jeho postulat vědecké pospolitosti narážel významem, ani v době inteligentní konzervativní kultury 20. st. (viz H. Arendtová: *Kritika kultury*), ani v době liberálně-dělnické anarchie přelomu 20. a 21. st. – podléhal se na vyostření myšlů pro duchovní ležnery a marnost lidí v societě. „Žijeme v době, kdy umění a duchovní věci jsou odsouzeny na poslední místo“, skepticky glesoval Jan Čecháček kultury v podmínkách materialisticky orientované civilizace americký spisovatel H. Miller v knize *Big Sur a postmoderní Hieronymus Bosch* (České vyd. z r. 1998, s. 104).

Věda je hermeneutická z hlediska svého, podle A. Einstein, tj. vědní materialismu ani rozdíly materialismu společností politickou racionálností: věda vyžaduje svobodnou výměnu myšlenek, vědění či myšlení se stává generace, která se v oslň o vědeckou pravdu přechází od člověka k člověku a „společnosti vstříkává přímáční ry-
 ty“ (Jak vidím svět). *Proč žijeme, jak žijeme, a proč žijeme, proč žijeme*